

Bogár László: Orbán Viktor globális nagykoalíciója

2023 szeptember 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Tucker Carlson Orbán Viktorral készített interjút annyira felvitt személy tekintette meg, amennyi felvitt az Egyesült Államokban él.

Feltehetőleg ritkán fordult el az internet által uralt világ fennállása óta, hogy egy európai politikus nézettsége százmillió nagyságrendű lett volna.

Némi abszurditással fogalmazva Hunyadi János lehetett az utolsó olyan magyar, aki e teljesítményre képes lett volna. (Erre még visszatérnék kevésbé szurreális nézőpontból szemügyre véve az akkori és a mai „világhelyzet” analógiáit.)

Tucker Carlson Orbán Viktorral készített interjút annyira felvitt személy tekintette meg, amennyi felvitt az Egyesült Államokban él. Ez, függetlenül a beszélgető partnerek megítélésétől, mindenképpen olyan történet, amelynek értelmezése sok olyan dolognak a megértését is segítheti, amely eddig talán kevésbé volt feldolgozható számunkra. Az, hogy Orbán Viktor képes egy politikai pártként tételezett konstrukciót, a Fideszt nemzeti nagykoalícióként most már feltehetőleg legalább húsz éven át nemcsak egyben tartani, de folyamatosan meghatározó integrátorként üzemeltetni, az önmagában is történelmi teljesítmény. Ám most az is kiderülni látszik, hogy erre a talapzatra is építve egyre inkább képesnek mutatkozik az iménti „lokális” nagykoalíció mellett egy globális nagykoalíciót is létrehozni, és ez olyan fejlemény, amely mindenképpen megérdemli, hogy kicsit eltöprengjünk az ezt generáló összefüggésekről.

De először lássuk, hogy milyen elemekre is épül ez a globális nagykoalíció, milyen aktorok, milyen létminőség együttműködését teszi lehetővé, milyen tektonikai energiák miképpen mozdulnak meg általa? A fogalmilag legegyszerűbben megnevezhető elemét e nagykoalíciónak a német globális tőkestruktúrák jelentik. Ez a, nagyjából százötven évvel ezelőtt kialakuló, tudományos–technológiai értelemben világtörténelmi súlyú struktúra ma létének legnehezebb időszakára néz. Békeidőben soha nem volt ennyire képtelen arra, hogy az evidens módon mindig általa mozgatott politikai „felépítményt” Németország stratégiai érdekeinek szolgálatára szorítsa. A világot ténylegesen irányító erő két világháborúban ugyan világossá tették számára, hogy Németország nemhogy száz évre, de egyetlen pillanatra sem lehet világbirodalom (szemben a portugálokkal és hollandokkal például, akik viszont lehettek), mégis abban reménykedett, hogy a békés újraegyesítés talán majd esélyt ad stratégiája érvényre juttatására, de tévedett.

Az 1990 körüli néhány olyan, máig sem feltárt mérénylettől, mint amilyenben a Deutsche Bank elnöke lelte halálát, az Északi Áramlat gázvezeték „felrobbantódásáig” húzódo íven át a német globális tőkestruktúrák kénytelenek tudomásul venni, hogy lényegében teljesen elvesztették uralmukat saját politikai rendszerük felett, így kénytelenek „alternatív” megoldás után nézni. És mivel ezen alternatíva egységes elbeszélési módban való összefoglalására és verbális képviselésére Orbán Viktor bizonyult a legalkalmasabbnak mint e globális nagykoalíció egyik eleme, szívesen adnak „megafont” a miniszterelnökünk kezébe.

A globális nagykoalíció másik elemét az amerikai globális tőkestruktúrák keresztény, fehér, konzervatív vonulata képezi. Ez a struktúra egyre világosabban látja az eddigi az uralmi törekvéseit is képviselni képes és hajlandó amerikai birodalmi elit rohamos degenerálódását és ennek nyomán azt, hogy már a rend látszata is kizárólag brutális rendőrállammal lehetséges „befelé”, a nemzetállam felé, és még brutálisabb katonai diktatúrával „kifelé”, a világ felé. Tudja, hogy a birodalom összeomlása közeli, a folyamat visszafordíthatatlan, de akárcsak a német tőkestruktúráknak, neki sincs igazán vállalható narratívája ennek elbeszélésére, így e feladatot szintén örömmel bízta Orbán Viktorra.

És végül Orbán Viktor globális nagykoalíciójának harmadik elemét a világot ténylegesen irányító, ám megnevezhetetlen szuperstruktúra „mérsékelt” szárnya adja. Mivel ezt én is csak szimbolikus képviselőin keresztül tudom, merem, akarom megnevezni, ez a Netanjahu és Kissinger által megjelenített, globális hatalomszerkezet, amely szintén alkalmasnak látja Orbán Viktort arra, hogy felépítse, és globálisan elterjessze azt a kompromisszumos narratívát, amely e három, előbb felsorolt globális nagykoalíciós elem közötti egyezségkötést elősegíti.

Bármilyen bizarr is a feltételezés, de Orbán Viktor narratívaképző ereje és közvetítő szerepe híján ez a három aktor továbbra is gyanakodva méregetné egymást az egyezségkötés reménye nélkül. Márpedig a világ átvezetése az amerikai birodalom uralma alól a leendő kínai világbirodalom uralma alá olyan rendkívül veszélyes folyamat lesz, amelyben ez a közvetítő szerep egyre nélkülözhetetlenebbnek látszik. És mivel Tucker Carlson személyében a megfelelő szöveg is jelen van, így a békés átmenet globális narratívájának elterjesztésére minden feltétel adott.

Persze az esély a békés átmenetre ennek ellenére rendkívül csekély, de nem nulla!

És befejezésül, ahogy ígértem, Hunyadi János mint analógia. Hunyadi globális narratívája csak úgy válhatott volna hatalmi energiává, ha mint azt feltehetőleg tervezte, egyik fiából császár, a másikkól pápa lesz. Logikailag ez a csodával határos konstrukció menthette volna meg Magyarországot és ezen keresztül a szakrális kultúra Európáját. Ennek esélye ugyan nem volt egészen nulla, de végül az lett. Magyarország elbukott, és elbukott a szakrális Európa is, hisz ahogy éppen Orbán Viktor fogalmazott, „hedonista pogányokká” lettünk. Az esély a gy?zelemre, Magyarország, Európa és a világ megmenekülésére most is csekély, de nem nulla. Ám, mint tudjuk, a csoda az egyetlen realitás.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló